

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. január 31.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ÖRÖK BIZTONSÁG

Énekek: 153; 342,1-4; 468,3; 342,5-7; 357,1-3. 7

Lekció: Ézsaiás 43,1-11

Alapige: Ézsaiás 43,1

És most, óh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk Jézus Krisztusban, dicsőítünk, hogy boldogságot készítettél az embernek. Köszönjük, hogy ez a boldogság abban van, ha téged megismerünk, és még boldogabbak vagyunk, ha egyre jobban ismerhetünk téged.

Köszönjük, hogy éppen ezért te vagy a boldogság forrása, mert mi magunktól, nem létezik, hogy téged megismerjünk, ha te fel nem feded nekünk azt az örökkévaló titkot, hogy szeretsz bennünket Jézusban, hogy megváltást készítettél nekünk, hogy bűneink elfedeztetek, vétünk megbocsáttatott, és nincs semmi kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak.

Köszönjük neked, hogy adtad e boldogságot nekünk, és kérünk, könyörülj meg azokon, akik nem ismerik még ezt a fajta boldogságot, ezt az igazi, örökké tartó örömet, amely nemcsak életünkben, hanem halálunkban is öröm, boldogság, megelégedettség.

Könyörülj meg azokon, Urunk, akik boldogtalanok. Könyörülj meg azokon, akik máshol keresik a boldogságot, máshol és másban, és azt remélik: ott is megtalálható.

Köszönjük, hogy kijelented ígéret nekünk ma is. Áldunk, hogy egybegyűjtöttél minket. Sok helyről, sokféle szívvel jöttünk, Urunk, sokféle élethelyzetből, és hoztuk az elmúlt hétnek a terhét is, szívünk bűnét, gondolataink, szemünk nézésének hitványságát. Köszönjük, hogy jöhettünk hozzád bizalommal, hogy aki hozzád jön, azt el nem küldöd, ki nem veted. Aki hozzád jön és kéri, hogy „ily mocskos beteget híven moss meg, s bűntől mentes léssen”, annak megadod bűnei bocsánatát újból és újból, mert Jézus Krisztus a mi közbenjárónk esedezik érettünk. Van szószólónk.

Kérünk, hogy szentelj meg bennünket, míg az ígére figyelünk, hogy semmi ne akadályozza, hogy ígédet meghalljuk, megértsük, elvigyük szívünk hústábláin, és cselekedjük a te akaratodat.

Ezért „jövel, Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket épen”.

Ámen.

Igehirdetés

Ennek a mára rendelt ígének a második felét sokszor idézzük. Lehet, hogy az otthonunkban falitáblán is van. Lehet, hogy a tárcánkban vagy éppen a szívünk felett hordjuk: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.” — De ez a mondat ennek az ígének csak a második fele. Van egy első fele is, ami-re szintén figyelni fogunk ma. „És most, óh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izráel...”

Azért is szeretem az Ézsaiás könyvét, mert a részek úgy jönnek egymás után, mint a kukorica levelei. A kukorica levelei úgy nőnek, hogy szinte egymásból jönnek ki. Ezért, ha a részek összetartoznak, arra azt mondom: olyanok, mint a kukorica levelei.

Ézsaiás könyvében is megfigyelhetjük ezt a csodálatos kijelentést, ahogy Ézsaiás Isten Szentlelkének hatására ír. Figyeljük meg, hogy kezdődik a 43. fejezet: „És most, óh Jákób, így szól az Úr...” Ha ez a mondat egy kötőszóval kezdődik, akkor nyilván azért kezdődik úgy, mert össze akarja kötni ez a kis szó, az „és”, a 43. fejezetet a 42. fejezettel, vagy annak az utolsó mondataival.

Nem véletlen, hogy ez a kicsi kötőszó: „és”, ott van. Mert ennek is hatalmas üzenete van a számunkra. Meg kell akkor néznünk, hogy mit köt össze ez a kicsiny kötőszó. Összeköti a 42. fejezet néhány versét, az utolsó gondolatait a 43. fejezet első versével, ezzel a bizonyos: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy” gyönyörű kijelentésével.

Miről van szó a 42. fejezetben? Az ítéletről van szó, a bűn büntetéséről van szó. Néhány verset hadd olvassak belőle:

„Mehátrálnak, és mélyen megszegyenülnek, akik a bálványban bíznak, akik ezt mondják az öntött képnek: Ti vagytok a mi isteneink!

Óh, ti süketek, halljatok, és ti vakok, lássatok!

Avagy nem az Úr-é, aki ellen vétkezénk, és nem akartak járni útain, és nem hallgattak az Ő törvényére?

Ezért ontá ki rá búsulásának haragját és a had erejét; körülte lángolt az, de ő nem értett; és égett benne, de nem tért észére!”

Így fejeződik be a 42. fejezet. Azzal, hogy Isten mindazokra, akik nem akartak járni az Ő útjain, mert szívüket megkeményítették, nem hallgattak az Ő törvényére, bár küldött nekik prófétákat, akik hirdették és magyarázták a törvényt, ezért kiöntötte rájuk búsulásának haragját. És most, óh Jákób, így szól az Úr, a te Megváltód, a te alkotód: Ne félj, mert megváltottalak.

Vagyis Isten ítéletének hirdetése után felragyogtatja a hívők számára az Isten megváltó kegyelmének a csodáját. Valakikről azt mondja az Úr: kiönti rájuk búsulása haragját, valamiknek meg azt mondja: te ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.

Milyen csodálatos az, ahogy Isten azt, amit Jézus Krisztus az Újszövetségben mond nekünk, itt az Ószövetségben is ugyanúgy ragyogtatja, hogy valakiknek azt fogja mondani: távozzatok, nem ismerlek titeket. Valakiknek meg azt mondja: Jer-tek, én Atyám áldottai, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.

Ez ennek az ígének az első üzenete, ez a kicsiny szócska: és most így szól az Úr, a te alkotód és a te Teremtőd.

A második üzenete, hogy miért ismétli meg, miért mondja Ézsaiáson keresztül azt az ige, hogy a te Teremtőd és a te alkotód? Ez a kettő nem ugyanaz? — kérdezhetnénk. Vajon Ézsaiás azért írja le, mert a szavakat akarta szaporítani? Ha valaki nem értené, hogy mi az, hogy Teremtőd, akkor még azt is mondja: és a te alkotód? — Nem így van! Ézsaiás törekedett arra, hogy minden szó a helyén legyen. Ne legyen felesleges, de ami benne kell, hogy legyen, az ott legyen. Tudniillik itt megfejt nekünk ez a kijelentés egy óriási titkot, amit most úgy fogalmazok: vannak, akiknek az Úr a teremtője, és vannak, akiknek nemcsak teremtője az Úr, hanem alkotója is.

Az Úr a Teremtő. Tudjuk, hogy mindent Ő teremtett. Úgy teremtett, hogy nem volt semmi. Ne is azt a szót használjuk, hogy a semmiből teremtett, hanem helyesebb, ha úgy fogalmazunk: úgy teremtett, hogy nem volt semmi. De az övéi felé fordul az Úr, és azt mondja: a te Teremtőd, de rájuk azt is mondja: és a te alkotód.

Ezért, mert pontosan erre gondol itt Isten, és ezt hirdetteti, hogy az Ő megváltottjainak nemcsak Teremtője Ő, hanem alkotója is. Ha az Efézus 2,10-t megnezzük, akkor megértjük, miért van itt ez a szó: a te alkotód. Az Efézus 2,10-ben úgy mondja Pál apostol az efézusi gyülekezet hívóire nézve, hogy az Ő alkotásai vagyunk. Ezt mondja azokra, akik kijöttek a világból, akiket kihozott a bűn mélységéből a mi Urunk, és azt mondja: alkotás. Mert Isten mindenkinek Teremtője, de az övéinek alkotója, azért, mert összetört, bűnben megromlott, elvesztett életüket szépen összerakta úgy, ahogy össze szoktuk rakni a törött vázát, és összeillesztette a Szentlélek csodálatos erejével, és visszarakta arra a helyre, ahonnan kiestünk.

Mert azt a vázát egyszer megteremtették — most értsük meg így —, aztán, ha egy váza leesik és összetörik, összeszedhetjük a darabokat, alkothatunk egy vázát újból, megragaszthatjuk, és visszatehetjük arra a polcra, ahonnan leesett. Isten azt mondja az Ő népének: Teremtőd vagyok, de nemcsak Teremtőd, hanem alkotód is. A Biblia így is nevezi a hívó embert: új teremtés. Most nevezzük alkotásnak.

Ugyanerről beszél ez is, amit így mond az ige: óh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izráel — tehát ott van a Jákób név, ami azt jelenti: csaló, és ott van az Izráel név, ami azt jelenti: Isten harcosa, Isten hőse. Isten emlékezteti az övéit.

Szeretem a Bibliában azokat az ígéket, amikor Isten emlékeztet: ne feledd el, hogy honnan hoztalak ki. Ne feledd el, hogyan formáltalak. Miből formáltalak. Ne feledd, hogy te Jákób vagy. Mint amikor Pétert megszólítja Jézus, és néha úgy mondja: Simon. Jaj, el ne felejtse, hogy Simon voltál. El ne felejtse, hogy ha nem könyörülök rajtad, akkor te Simon maradtál volna. De Péter, kőszikla lettél. Péterre formáltalak, alkottalak.

Ugyanez szólal meg itt, amikor azt mondja Isten: Jákób, a régi élet, az óember, amely meg van romolva a csalárdság kívánsága miatt, de mivel könyörültem raj-

ta, ezért lettél Izráel. Nem azért, mert megjavultál. Nem azért, mert elhatározta, hogy erkölcsösebb leszel.

Mindig csodálkozom, amikor a világban kitűzik azt a célt: valahogy próbáljunk erkölcsösebb fiatalokat nevelni. Tartást adni a gyerekeknek. De ebben az ígében benne van, hogy ez nem megy Isten nélkül. Mert így szól az Úr, a te Megváltód és a te alkotód: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak téged, enyém vagy.”

A harmadik üzenete az ígének az a kifejezés: ne félj! A Bibliában nagyon sokszor fordul elő ez a kifejezés. Vagy az, hogy ne félj, vagy az, hogy ne féljete! De érdekes, hogy a Bibliában mindig úgy fordul elő, hogy Isten ezt az Ő népének mondja. Isten ezt az Ő gyermekének mondja. Amikor Isten az Ő gyermekének és népének ezt mondja, akkor meg is okolja, hogy miért ne féljen.

Megdöböntő, hogy a mai világunkat is mennyire kíséri a félelem. Megdöbönt, amikor kicsiny gyermekeket látok, hogy félnek, és már tudják, hogy mi a félelem. Elég, ha nincsenek az édesanyjuk közelében, már ott a félelem a szívükben. Ha idegen környezetbe kerülnek, rögtön ott van a félelem.

Sok idős, halál révén álló embert láthattam szolgálatom alatt, és bizony voltak, akiknek a szemükben ott volt a félelem. És félnek a középkorúak, mert elveszthetjük a munkahelyet, mert lehet, hogy a következő szórásban mi vagyunk benne, mert jön a leépítés. És félnek az idősek, mert jönnek a betegségek, jönnek a nehezék. Jön a gyengeség, a félelem, hogy ki fog rólam gondoskodni? — sorolhatnám tovább.

Ézsaiás korában nagyon sok okuk volt a félelemre a fogságtól a babiloni fogság miatt, hiszen Ézsaiás az azt megelőző kornak a prófétája. Ítéletet és kegyelmet hirdető prófétája. Megtérésre hívó és ösztönző prófétája. Az Úr azt mondja az Ő népének: ne féljete!

Tudjátok, miért van félelem ezen a földön? Azért, mert van bűn. Hiszen a félelem a bűnesetben jött be a világba. Azt mondja Ádám: féltem, ezért elrejtöztem a szemed elől. Addig nem ismerték a félelmet, de mikor szakítanak a gyümölcsből, amikor az ördögnek hisznek, akkor bejön a világba a félelem. Attól kezdve Isten elkezd az Ő népét vigasztalni azzal: ne féljete!

A Biblia megindokolja, hogy miért ne féljete. Amikor azt mondja: na féljete, akkor általában mindig meg is indokolja, hogy miért ne féljete. Néhány ígét mondok. Amikor húsvétkor Jézus feltámad, azt hallják az asszonyok, akik a sírhoz mennek, hogy még jobban eltemessék Jézust: „ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincs itt, mert feltámadott.”

Mi az oka annak, hogy ne féljete? Az, hogy feltámadott. Ne féljete, mert feltámadott. Ti ne féljete. Ezt nem hallják az örök, akiket odarendelnek, hogy őrizzék a sírt. Azoknak nem mondják: ti ne féljete. Heródes ezt nem hallja: te ne félj, Heródes, meg a főpapok, papok ne féljenek. — Azt mondja: *ti* ne féljete, mert tudom, hogy a megfeszített Krisztust keresitek. Nincs itt, mert feltámadott.

Azt mondja az ige karácsonykor: ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, mert született néktek Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Miért ne féljete? Mert született néktek ma a Megtartó.

A második érdekesség — most kapcsoljuk össze a két dolgot egymással — a János 14-ből tudjuk, hogy mivel van még összekapcsolva a félelem. Egyrészt min-

dig össze van kapcsolva Isten cselekvő, irgalmas tetteivel, mert feltámadott, mert született néktek ma a Megtartó. Mindig össze van kapcsolva a biztatás, a bátorítás egyrészt Isten hatalmas tétével, aki cselekszik, másrészt össze van kapcsolva a hitel. A János 14-ben mondja Jézus: ne féljetek, higgyetek! Higgyetek Istenben, higgyetek énbennem! Megint jön az ok: mert az én Atyám házában sok lakóhely van.

Vagyis az ige összekapcsolja a cselekvő Istent a hitben járó ember hitével, és azt mondja: *amit Isten cselekszik, te azt hidd el*. Ha elhiszed, akkor nem félsz. Akkor nincs okod a félelemre. Ne féljetek, mert a megfeszített Jézust keresitek. Mert hisztek benne. Nincs itt, mert feltámadott. Ott van az embernek a hite és az Isten cselekedete, amely összekapcsolva azt mondja: nincs okom a félelemre. És biztat engem Úgy is lehetne mondani: ha hitetek van, akkor ne féljetek.

Amikor Jézus azt mondja a tanítványoknak, amikor a viharban félnek: mit féltek, ti kicsinyhitűek? Mivel van összekapcsolva a félelem? A hitetlenséggel vagy a kicsinyhitűséggel. Csodálatos Isten kijelentése.

Tehát Isten kijelentését, aki komolyan veszi, abban hisz és arra rááll. Csak egy ígét mondok a Zsoltárok könyvéből: Istenben bízom, nem félek. A bizalom és hit ugyanaz. Miért nem fél a zsoltáros? Nem azért, mert magas és kigyúrt bodybuildinges valaki, jön az ellenség, a rosszakarók, és majd őket betaposom a fugába, hanem azt mondja: az Istenben bízom! Nem azért, mert olyan bátor vagyok, nem azért, mert erős vagyok, hanem azért, mert az Istenben bízom! — Ez azt jelenti: nem félek. — Nem félek a gonosztól, mert te velem vagy.

Csodálatosan van összekapcsolva az ige. Három dolgot sorol fel itt az Úr: ne félj! Először azért, mert megváltottalak, másodszer azért, mert neveden hívtalak téged, harmadszor azért, mert enyém vagy. Csodálatos kijelentés.

Nézzük röviden, mint jelent ez a három.

Az első: mert megváltottalak. Az Ószövetségben, ha valaki elzalogosította mondjuk a földjét, elszegényedett, akkor ki lehetett váltani. Úgy rendelkezett a törvény, hogy a legközelebbi rokon kiválthatta, megválthatta, és újból lett földje. Újból lett szabadsága, ha rabszolga lett, újat kezdetett.

Itt a vigasztalás az, hogy Isten megváltja, megszabadítja az Ő népét az idegen népektől — de az egész Szentírásban a megváltás csak Jézusban értelmezhető. A Megváltó Jézus. Így is nevezi a Szentírás. Ő a megváltó, megtartó, szabadító.

Az 1Korinthus 1,30 szerint, amely döntő ige, jó lenne kívülről is tudnunk: Jézus Krisztus adatott nekünk váltságul. Az egyik, ami miatt Jézus adatott nekünk: váltságul, Megváltóul. Itt a szó múlt időben van, tehát azt jelenti, hogy megváltásom már akkor elvégződött, mielőtt erről én még tudomást szereztem volna. Mert a Megváltó Jézus Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor mi még bűnösök voltunk. Odahelyezi a megváltást Isten tervébe, Isten szeretetébe, Isten nagypénteken végbevitt golgotai csodájába. Mert megváltottalak! És aki ezt hallja, a hit azt jelenti a szívében, hogy felujjong, és azt mondja: valóban meg vagyok váltva! Elért hozzám az ige.

Mit jelent ez, hogy elér hozzám? Szabad vagy. Jusson ez a hír el hozzád! „És most így szól az Úr: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak, enyém vagy.”

Ezért, mivel a Megváltó Jézus Krisztus, az Istenhez való tartozásunk (tudniillik csak harmadszor mondja: enyém vagy) a Jézus Krisztushoz való viszonyunkban

fordul meg. Valaki így mondta (és ez nagyon tetszett nekem): Jézus Krisztusban adott az Isten a bűnös ember számára randevút, találkozót. Ezért ez az ige mindannyiunknak már a Jézus Krisztusban való váltságot jelenti.

„Mert megváltottalak.” Ő az engesztelés. Ő fizette le a váltságdíjat. Ő az összeköttetés és Ő az elszakítás.

Tudniillik a Megváltó munkája abban áll, hogy összeköt azzal az Istennel, akitől elszakadtunk, és elszakít attól az ellenségünktől, akivel meg a bűn következtében összeköttettünk. Ezért Jézus Krisztus old és kötöz. Ezért az Isten igéje old és kötöz. Azért, mert odaköt a te szerelmes Istenedhez, aki azt mondja: ne félj, mert megváltottalak! Ugyanakkor elold attól a rabtartótól, akihez kényszerű rabságba köttettél, és nem tudtunk, és nem akartunk engedelmessé válni az igének. Onnan meg elold és elszakít. A megváltás csodája. Azt jelenti: megváltottalak, neveden hívtalak, az enyém vagy.

Hogy neveden hívtalak, egyszerűen azt jelenti, hogy név szerint ismer, ahogy a 2Mózes 33-ban olvassuk, amikor Isten kijelenti Mózesnek: név szerint ismerlek téged. Amikor Jézus odamegy valakihez, tudja, ki az. Tud Zákeusról, tud Simonról, tud Léviről, tud Andrásról, tud Natanaelről: igen, ott voltál a fügefafa alatt. Azért, mert Ő név szerint számon tart.

Azt mondja a tanítványoknak: nevetek fel van írva a mennyben. Név szerint ismerlek téged. Tudom a te dolgaidat.

Olyan jó, hogy akit az Úr név szerint ismer, azt jelenti: ki is jelenti önmagát annak az embernek, hogy mi is ismerhessük Őt. Mert ha az Úr ismer valakit, az indítson arra: én is ismerjem! Én is egyre jobban ismerjem. Ahogy énekeltük most a 153. dicséretben: Adjad, hogy ismerhessünk még jobban. Naponként dicsérhessünk buzgóbban.

Végül azt mondja az ige: „az enyém vagy.” Ez egy csodálatos kijelentés. Csak ennyi is elég lenne mára. Isten kijelenti: enyém vagy, hozzám tartozol. Azért vagy az enyém, mert megváltottalak. És tudd meg, az, hogy az enyém lettél, ez sokba került nekem. Ez az én egyetlen Fiamnak a halálába került.

És mi lehet erre a te szíved vallomása? Az: igen, Uram, a tied vagyok.

Vajon ma tudod-e mondani azt: igen, én a tied vagyok. „Tied lettem én bűnök éjjelén, tied, Mesterem, tied már szívem” — mondja a kedves lelki ének.

Éppen ezért a hívő legnagyobb boldogsága az, hogy a megváltás jogán az Úré, és az Úrhoz tartozik. Mert az Úr kiterjeszti hatalmát felette, mert rá tette tulajdonának bélyegét és pecsétjét. Ha valami a tulajdonunk, azt megjelöljük. Beírjuk a könyvünkbe, ha kölcsön adjuk, hogy visszakerüljön. Rá tette az Úr pecsétjét az életünkre. Rajtad van az Isten pecsétje, hogy az enyém vagy?

Tudniillik ez a Szentlélek pecsétje. Így is nevezi Pál apostol majd az Újszövetségben: eljegyzett, elpecsételt a Szentlélekkel. Mert akiben nincs meg az Isten Lelke, az nem az övé. Akinek azt mondja: az enyém vagy, arra ráteszi a pecsétet, és adja a mi szívünkbe a Lélek zálogát.

A Bibliának a hatalmas üzenete, amit már egy párszor elmondtam, hogy nemcsak az itt a fontos, hogy az enyém vagy, hanem az egész Szentírás alapján azt is mondhatjuk, hogy az Isten, akinek azt mondja: enyém vagy, abban az is benne van: az enyém is maradsz. Nem úgy van, hogy ma az Úré vagyok, aztán jön a Sá-

tán, egy kicsit megrostál, megforgat, egy-két kísértést rám zúdít, és akkor az övé leszek.

Ha az Isten kimondja: megváltottalak, ez azt jelenti: egyszer s mindenkorra kihoztalak a Sátán fogságából, és az enyém is maradsz. Erről Jézus Krisztus biztosítja az övéit. Erről Isten igéje biztosítja a hívőket. Semmi el nem szakíthat tőle. A vele való kapcsolatunkat semmi nem tépheti szét, mert ezt a kapcsolatot nem én kötöttem meg az Úrral, hanem ezt Ő kötötte meg velem. Ezt nem én hoztam létre, hanem az, aki így szólt hozzám: Ne félj, mert megváltottalak. Ő keresett meg engem, Ő szólított meg engem, Ő váltott meg engem. Ezért az Övé is maradok.

Ez Ézsaiáson keresztül, amikor a néphez elért ez az ige, ez volt a nagy vigasztalás. Ha olvassátok majd a rész többi versét, akkor látjátok benne, hogy Isten mit ígér annak, aki az Övé: Ha vízen, ha tűzön kelsz át, nem borít el, meg nem perzsel téged. Azért, mert tele lesztek félelemmel, aggodással, miértekkel. Sose felejtsetek el: az enyém vagy! Ha enyém vagy, az enyém is maradsz.

Majd ebben a fejezetben Isten elmondja, hogy mit vállal Ő azok életében, akik az Övéi. Hadd fejezzem be azzal, hogy megkérdezzem: és mit vállalsz te? Mert az ige megmondja, hogy mit vár tőlünk ezért a mi Urunk. Most így foglalom össze: hálát. Az úrvacsoránál fogjuk hallani: hálából egész életeteket neki szentelitek, és már e jelenvaló világban, mint az Ő megváltottjai, az Ő dicsőségére igyekezték élni. Mert nekünk ez a feladatunk. Magamat hálaáldozatul Őneki adni azért, mert megváltott, megszabadított, eltörölte bűneimet.

Ezért nézd meg: itt van a szemed előtt a bizonyíték.

Egy perben, a bírósági tárgyaláson nagyon fontosak a bizonyítékok. Mehet valaki oda, hogy látta, de a bizonyíték... És nekünk itt a bizonyíték: a terített úrasztala. Ha valaki kételkedett, többé ne kételkedjék. Ne légy hitetlen, hanem hívő! És fogadd el azt, hogy Isten kínálja: megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy. A kezedbe veszed a kenyeret, és a szádhoz emeled ezt a poharat, akkor dalolja a szíved örömmel és hálával: igen, Uram, én a tied vagyok.

Imádkozzunk!

Édesatyánk! Áldunk kijelentett igédért, amivel ma is élhettünk. Köszönjük ennek a résznek a gazdagságát, nyitányát, ezt az első verset, amelyben lehajolsz egy olyan néphez, amelynek sok-sok tagja még bűnben élt, elfordult tőled, bálványokat imádott, azok előtt borult le. Ezért ki kellett, hogy öntsöd búsulásod haragját.

Köszönjük, Urunk, hogy a számunkra a búsulás haragja nagypénteken öntött ki teljes erejével, súlyával a mi Megváltónkra, Jézus Krisztusra. Hálás a szívünk azért, hogy nem minket büntettél, hanem Őt. Mi nem is tudtuk volna elhordozni büntetésed súlyát. Egyedül Ő tudta elhordozni, aki tökéletes Isten volt és tökéletes ember.

Köszönjük, hogy eljött értünk és eljött hozzánk. Köszönjük, hogy eljött a Golgota keresztjére, hogy ma is hirdettessék, amíg csak világ lesz, hirdettessék ez az ige is: megváltottalak. Drága áron, nem aranyon, nem ezüstön, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen báránynak a vérén.

Köszönjük engesztelő halálodat, Úr Jézus, amely egyszeri volt és tökéletes. Adj nekünk élő hitet, hogy semmitől ne féljünk. Ne féljünk a Sátántól, bár mint ordí-

ÖRÖK BIZTONSÁG

tó oroszlán szertejár, keresvén kit elnyeljen. Ne féljünk testünk nyomorúságaitól, bár vitézkedik ellenünk, de engedd, hogy harcolni tudjunk ellene. Ne féljünk a haláltól és a pokoltól, mert bűntől és haláltól megváltál engemet, Jézus, ó véred árán megnyeréd üdvömet.

Ezért engedd, hogy hálás, örvendező, neked szolgáló életet tudjunk élni. Mindehhez add segítségedet, Urunk, és erődöt, Szentleked által, és az úrvacsora jegei által is biztass bennünket, hogy a hívők örökre a te tulajdonaid.

Ámen.

Énekeljük: a 357,1-3. 7 dicséretet.

Berlin, 1653.

Jé-zus, én bi-zo-dal-mam,
Ben-ned van nyu-go-dal-mam.

És Meg-vál-tóm é-le-tem-ben,
Nem kell sem-mi-től ret-teg-nem,

Ha-lál nagy éj-sza-ká-ja,

Bár ret-tent-sen fú-lánk-ja.

2. Jézus, én Megváltóm, él, Én is látom az életet; :/:
Lészek Idvezítőmnél, Immár semmi sem rettenthet:
Ő a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.

3. Reménység kötelével Véle már összeköttem, :/:
Erős hitem kezével Már ő belé helyheztettem; El nem
szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.

(...)

7. Emeld fel hát lelkedet, Hagyj el minden földi
vágyat; :/: Bíz d rá arra szívedet, Kiből idvesség ad.
Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!

Ismeretlen, 1653.